

## Acolo unde veșnicia...

CTN

---

Acolo unde veșnicia s-a zidit,  
Umbre de pași ne duc spre țințirim;  
În gând cu amintirea și un dor zorit  
Aș vrea pământul să-l înmugurim!

Canoanele acolo încă mustăcesc  
Prin lutul vrăjmășit de lăstăriș,  
Pe ulițe, doar gardurile mai opresc  
Să nu se surpe totul sub prundiș.

Livezile ce-au fost odată guri de rai  
Prin care-ți răsfățai privirile  
Acum s-au îmbrăcat în „flori de mucegai”  
Plângându-și toate amintirile.

Acolo unde soarele hălăduia  
Precum un june tânăr și frumos,  
A mai rămas să cânte doar o cucuvea  
Și-un câine care latră furios.

Pe lângă drumurile desfundate  
Stau înșirate casele pustii,  
Iar în ferestrele anchilozate  
Lucesc din când în când ochi cânepii.

Bătute sunt acum de pașii gârboviți  
Cărrile voioase altădat’...  
Doar vocile care se roagă pe la sfinți  
Își amintesc ce mult le-au colindat.

Prin ramurile unui nuc, bătrân și el,  
Ce-și culca vara umbra peste hat,  
O ghionoaie bate toaca ușurel  
Trezind la viață gându-ncătușat!

Ies rând pe rând în cale amintirile  
Ca florile cusute pe ilic;  
Timpul hain mi-a luat toate comorile  
Și am ajuns acum ca un calic!

De prin cotloanele uitării se ițesc  
Frânturi de viață cu miros plăcut,  
La porțile tăcerii iarăși mă opresc

Sa-mi stâmpăr dorul de necunoscut.

Zarea își culcă neputința peste culmi  
Bocindu-și parcă toată sărăcia,  
Vântul se zbate printre crengile de ulmi  
Acolo unde crește veșnicia!